

EXPERIENCE.
SOLIDARITY.
FUTURE.

#withJuncker

МОЯТ ПЛАН ОТ ПЕТ ТОЧКИ ОТНОСНО ИМИГРАЦИЯТА:

По време на мандата си като председател на Комисията, аз ще изграждам имиграционната политика на Европа върху пет опорни стълба:

1.

На първо място, ние трябва **незабавно да внедрим Общата европейска система за даване на убежище**, приета през юни миналата година. Няма идеални правила и новите също са резултат на компромис. Те обаче имат потенциала веднъж завинаги да сложат край на „туризма за търсене на убежище“. В днешно време един и същи кандидат за убежище има 70-75% шанс да го получи в една държава от ЕС и по-малко от 1% в друга, при това на същото основание. Ясно е при това положение накъде ще се насочат най-напред търсещите убежище, но това определено не е убедителен критерий за разпределянето на отговорността между държавите-членки на ЕС. Ето защо ние искаме новите правила на ЕС да намерят приложение колкото се може по-бързо, за да сме сигурни, че човекът, търсещ убежище, ще има равни шансове да го получи в която и да било от държавите-членки.

2.

Второ, трябва да **засилим практическото съдействие, предоставяно от Европейската служба за подкрепа на търсещите убежище**, чиято задача е да облекчава държави-членки, изложени на „особен натиск“. Не е случаен фактът, че тази нова агенция на ЕС с персонал от 70 души, е базирана във Валета. Това, от което се нуждаем сега, е по-задълбочена оценка на риска с оглед идентифициране на проблемните области, преди да е възникнало претоварване. Нужни са ни също тясно специализирани обучения за служителите по даване на убежище във всички държави-членки, охраняващи външни граници на Съюза. Освен това е необходимо държавите-членки да работят в много тясно сътрудничество с Европейската служба за подкрепа на търсещите убежище, която е в състояние да изпълнява задачите си само в екип с националните власти.

3.

Трето, необходимо е **да засилим сътрудничеството с трети страни, особено тези в Северна Африка**. Наивно е да се мисли, че ако иска да се справи с предизвикателството на имиграцията, за Европа е достатъчно да остане открита и гостоприемна. Дори Европа – най-богатият континент на света – не е в състояние да се справи с нищетата и болката на цялото земно кълбо. Ние сме длъжни не само да лекуваме симптомите, а да стигнем и до корените

EXPERIENCE.
SOLIDARITY.
FUTURE.

#withJuncker

МОЯТ ПЛАН ОТ ПЕТ ТОЧКИ ОТНОСНО ИМИГРАЦИЯТА:

на проблема и да способваме за постигане на промени в страните, от които той произтича. Никой не желае да напусне родината си, освен ако политическата или икономическата ситуация не го застави да се премести другаде. Ето защо европейските партньорства със страните от Северна Африка за укрепване на демокрацията и плурализма, върховенството на закона, религиозните свободи и в подкрепа на изграждането на стабилни икономики са най-добрата инвестиция, която бихме могли да направим, за да се справим с предизвикателството на имиграцията. Добре е, че Египет, Йордания, Мароко и Тунис са държави, в които вече оперира нашата Европейска банка за възстановяване и развитие – ресурс, по начало създаден да съдейства за икономическите и политическите промени в Централна и Източна Европа. Изграждането на успешни проекти в тези страни би трябвало да фокусира вниманието ни през идните години.

4.

Четвърто, Европа се нуждае от повече политическа решимост по отношение на **легалната миграция**. Знам много добре, че тази тема не е популярна, често дори е спорна. Но ние ще сме в състояние да се справим с имиграцията само ако Европа възприеме една разумна политика, позволяваща на мигрантите да навлизат в Европа легално и контролирано, а не тайно или прекосявайки Средиземно море с несигурни гемии, организирани от сенчести трафиканти на хора. Организирането на легална миграция е от интерес и за самата Европа в дългосрочен план. Демографските прогнози показват, че до 2060 г. икономически активното население на ЕС ще намалее с над 10%, или с около 50 милиона, като числото на пенсионерите ще се увеличи от 17.1% на 30%, т.е. от 84.6 милиона на 151.5 милиона. Тази тенденция поставя под реална заплаха икономическата производителност на ЕС, защото скоро на всеки двама работещи граждани ще се пада по един над 65 години, вместо на всеки четирима, както е днес. От 2015 г. нататък демографското свиване на ЕС ще означава две неща: първо – ще е нужно да намерим кой да замени пенсионерите на пазара на труда, и второ – ще е необходимо да запълним новите работни места, създавани от все по-нарастващия брой възрастни хора, особено в сектора на социалните грижи. Ето защо е необходимо да разработим обща политика по легалната миграция, за да посрещнем увеличаващото се търсене на таланти и способности. „Синята карта“, общоевропейското разрешително за наемане на работа, въведено от ЕС през 2012 г., е първа стъпка в тази посока, понеже позволява на високо квалифицирани лица, които не са граждани на ЕС, да живеят и работят във всички държави на Съюза с изключение на Дания, Ирландия и Обединеното кралство. Не всички държави-членки обаче са изпълнили изцяло Директивата за „Сините карти“, тъй като бюрократични спънки на национално равнище продължават да пречат на практическото ѝ приложение. През първите две години от прилагането на програмата са издадени едва 10,000 Сини карти. Ще трябва да погледнем отново проблема от различен ъгъл, за да набележим начини и средства за чувствително разширяване на инициативата. Аз бих желал Европа да стане поне толкова привлекателна, колкото предпочитаните дестинации за имигранти като Австралия, Канада или Съединените щати.

EXPERIENCE.
SOLIDARITY.
FUTURE.

#withJuncker

МОЯТ ПЛАН ОТ ПЕТ ТОЧКИ ОТНОСНО ИМИГРАЦИЯТА:

5.

И не на последно място, ние трябва **да подсигуриим европейските граници**. Нашите общи политики за убежище и легална миграция ще проработят единствено, ако сме в състояние да предотвратим и неконтролирания приток на нелегални мигранти. Ето защо е необходимо да засилим оперативния капацитет на Европейска агенция за управление на оперативното сътрудничество по външните граници на страните-членки – FRONTEX. Един бюджет от едва 90 милиона евро годишно е добро начало, но все още не съответства на задачата за опазване на общите граници на Европа. Необходимо е да обединим повече ресурси между държавите-членки, за да засилим дейността на FRONTEX и да приведем в действие европейските екипи за гранична охрана с оглед бързото им дислоциране при съвместни операции на FRONTEX и при нужда от светкавични интервенции по границите. Необходимо е също така да въведем и енергично да прилагаме нашите нови европейски правила за преследване и наказване на трафиканти на хора. Тези престъпници, които се възползват от страданието и нуждите на хора, изпаднали в крайна беда или станали жертва на преследване, трябва да знаят: Европа е нащрек и ще им поиска сметка, където и да се намират.